

maal vil jeg gerne henstille, at man noget opsætter yderligere Realisation af Arealer fra de af mig nævnte Gaarde, indtil Forsvarssagens Overvejelse i det hele har fundet Sted. Jeg kunde nemlig tænke mig, at der under disse Overvejelser kunde blive Tale om at finde Arealer, hvor der kunde oprettes Lejre til Brug ved Øvelser for en større eller mindre Del af Hæren. Man har i tidligere Tid efter Hærloven af 1867 haft noget saadant i Lejren ved Hald, og jeg kan ikke godt tænke mig, at man paa en nogenlunde heldig Maade kunde komme i Besiddelse af det fornødne Terrain, i alt Fald her paa Sjælland, undtagen paa et saadant Sted som Hovedgaardene ved Hillerød, hvor der ligger et ret betydelig samlet Areal, der er i Statens Besiddelse, som ikke bestaar af særlig værdifulde Jorder og derfor uden særlig Vanskelighed kunde blive egnet til et saadant Anlæg. Jeg nævner det kun, for at det kan blive gjort til Genstand for eventuel Overvejelse.

Til det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), der i Gaar begyndte sin Tale med nogle Bemærkninger over for Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), vil jeg gerne sige, at jeg vel i al Almindelighed kunde være enig med ham i de Bemærkninger, han gjorde til sidstnævnte Folketingsmand om Spørgsmaalet Parlamentarisme. Derimod er jeg ikke saa sikker paa at kunne være enig med ham i det Bevis, han anførte for, at den nuværende Regering ikke var parlamentarisk sammensat. Jeg tror ikke, det vil være tilstrækkeligt Bevis derimod, at Henvendelsen fra Hans Majestæt Kongen skete til en Mand, der ikke er Medlem af Tinget, og at den første Henvendelse til Formanden for Tingets Flertal skete gennem denne Mand. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa nogen videregaaende Drøftelsederaf, men kun sige, at efter min Opfattelse af dette Forhold — saaledes som den er modnet hos mig gennem mange Aar — ser jeg saaledes paa Sagen, at der efter vor Forfatning ikke kan være Tale om egentlig Parlamentarisme, undtagen naar der opnaas Forstaaelse mellem begge Rigsdagens Ting. Man kan tale om Folketingsparlamentarisme og om Landstingsparlamentarisme, men til egentlig Parlamentarisme skønner jeg ikke, at vor Forfatning sætter os i Stand til at naa, undtagen der er Samstemning mellem begge Rigsdagens Ting. Naar jeg ytrede mig forleden Dag om Spørgsmaalet med Hensyn til Valget af det nuværende Mini-

sterium, og naar jeg udtalte, at jeg ser saaledes paa Tingen, at der ved Valget af dette Ministerium er for et enkelt Punkts Vedkommende naaet en Opfyldelse af Vestres Program, nævnte jeg med Flid ikke Ordet Parlamentarisme. Jeg ser saaledes paa Sagen, at det, som har været Hovedsagen for Flertallet i dette Ting baade i tidligere og senere Aar, var det reelle Krav om at blive repræsenteret i Kongens Raad ved sine egne Mænd. Det er det, som er naaet, og jeg ser ikke rettere, end at deri har der været Enighed mellem Folketingsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds og mig, at det var noget, vi for Øjeblikket vare vel tilfredse med, og at det staar i Overensstemmelse med det paa-gældende Punkt i det Program, som jeg fejlagtig angav er af 2den Juni 1870, medens det er af 30te Juni 1870, derom nærer jeg for mit Vedkommende ikke nogen Tvivl.

H. Madsen: Der har i disse Dage lydt saa mange Velkomsthilsener til den ny Regering, og de have lydt fra alle Partier her i Salen; saa jeg mener, at naar man nu ikke gentager det, efter at det har lydt saa tidt, maa man betragte dem som tiltraadte af alle, som endnu ikke have givet deres Ord med i Laget. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa.

Naar der her ved Finanslovens første Behandling af den ærede Finansminister er slaaet til Lyd for Sparsommelighed, og saa mange ærede Medlemmer have optaget Sagen, kan det næsten se ud til, at man nu skulde til at spare, uden Hensyn til, om det er klogt at spare. Ved nu atter at høre den højtærede Finansminister i Dag blev jeg ligesom lidt mistrøstig, fordi jeg har Ting at fremføre, hvis Udførelse koster Penge. Det kunde jo se ud, som om det nu var en Opgave for os alle sammen at anlægge en rigtig Sparsommelighedspolitik, med andre Ord at resignere med Hensyn til Ting, som man gerne vilde have frem, lade dem vente til bedre Tider. Der er et gammelt Ord, som siger, at man kan spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, og jeg tror, denne Talemaade er rigtig. Det er jo tidt saaledes, at man maa spare, fordi man ikke har Raad til at afholde en Udgift, som det imidlertid, hvis den kunde afholdes, vilde være god Finanspolitik at afholde. Jeg betragter nu imidlertid heller ikke Finansministerens Ord saaledes, at man for enhver Pris skal spare, hvis det i Virkeligheden er forstandigt at anvende Penge.

Hvad jeg her vil fremføre, og hvad